

P6_TA-PROV(2005)0408

Majandusmigratsioon

Euroopa Parlamendi resolutsioon Euroopa Liidu lähenemisviisi kohta majandusmigratsiooni juhtimisele (KOM (2004)0811 - 2005/2059(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut Euroopa Liidu lähenemisviisi kohta majandusmigratsiooni juhtimisele (KOM(2004)0811);
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni, eriti selle artiklit 13, mis käsitleb liikumis- ja elukoha valimise vabadust ning õigust kodumaale tagasi pöörduda;
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni ja eriti selle artiklit 8, mis käsitleb era- ja perekonnaelu kaitset;
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eriti selle artiklit 15, mis käsitleb kutsevabadust ja õigust tööle;
- võttes arvesse komisjoni teatist legaalse ja illegaalse migratsiooni vaheliste seoste uurimuse kohta (KOM(2004)0412);
- võttes arvesse komisjoni teatist esimese migratsiooni ja integratsiooni aastaaruande kohta (KOM(2004)0508);
- võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komitee 15. detsembri 2004. aasta ja 24. jaanuari 2005. aasta arvamusi legaalse ja illegaalse migratsiooni vaheliste seoste uurimust käsitleva komisjoni teatise kohta;
- võttes arvesse parlamendi 15. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni sisserännet, integratsiooni ja tööhõivet käsitleva komisjoni teatise kohta¹;
- võttes arvesse Amsterdami lepingut, mis annab ühendusele ülesanded ja seab vastutuse sisserände ja varjupaiga küsimustes, ning EÜ asutamislepingu artiklit 63;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 15. ja 16. oktoobri 1999. aasta Tampere kohtumise, 14. ja 15. detsembri 2001. aasta Laekeni kohtumise, 21. ja 22. juuni 2002. aasta Sevilla kohtumise ja 19. ja 20. juuni 2003. aasta Thessaloniki kohtumise otsuseid;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 14. oktoobri 2004. aasta soovitusi nõukogule ja Euroopa Ülemkogule vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala tuleviku ning selle õiguspärasuse ja tõhususe suurendamiseks vajalike meetmete kohta²;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 4. ja 5. novembri 2004. aasta Brüsseli kohtumise otsuseid ja sellele lisatud Haagi programmi;

¹ ELT C 92 E, 16.4.2004, lk 309.

² ELT C 166 E, 7.7.2005, lk 58.

- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit ning arengukomisjoni, rahvusvahelise kaubanduse komisjoni ja naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamusi (A6-0286/2005),
- A. arvestades, et töötajate ühendusse toimuva juhitud rände ja täieliku tööhõive huvides peaks ELi ülesanne olema ühise rändepoliitika väljatöötamine, mis oleks kooskõlas ühenduse arengupoliitikaga ning mis toimiks kõrvuti isikute ühendusesisese vaba liikumise õigusega;
 - B. arvestades üldist ja kooskõlastatud raamistust pakkuva Euroopa rändepoliitika puudumist ning seda, et Euroopa Liit ja selle liikmesmaat peavad suutma olemasolevaid rändevooge hallata;
 - C. arvestades, et ELil on vaja võimalikult kiiresti välja töötada tõeline Euroopa sisserändepoliitika;
 - D. arvestades, et majandusmigratsioon võib kaasa aidata olemasoleva rände juhtimisele, kuna see võib oluliselt vähendada ebaseaduslikku sisserännet ning samas võib sel olla otsustav mõju võitlemisele ebaseaduslike sisserändajate ekspluateerimise vastu varimajanduses ning võitlemisele inimkaubandusega;
 - E. arvestades, et majandusmigratsioon on vaid osa ühenduse demograafiliste ja majanduslike raskuste lahendusest; arvestades, et üleilmastumise väljakutsele vastamiseks tuleks teha jõupingutusi, et leida uusi lahendusi majanduspoliitika ja tööturu valdkondades, eriti seoses naiste ja meeste töö ja perekonnaelu tasakaalu ning võrdse töö eest võrdse tasustamisega;
 - F. arvestades, et Euroopa sisserändepoliitika peab rajanema isikute põhiõiguste järgimisel kooskõlas kehtivate rahvusvaheliste konventsioonidega;
 - G. arvestades Euroopa aktiivse elanikkonna vananemise prognoose ja ohte, mis ähvardavad ajapikku põlvkondadevahelist solidaarsust Euroopas, tekitades uut vajadust nii kvalifitseeritud kui ka kvalifitseerimata tööjõu järele kõikides liikmesriikides;
 - H. arvestades et liikmesriigid on muutunud sisserände päritoluriikidest sihtriikideks;
 - I. arvestades, et kuna rändevood puudutavad mitte ainult piiriäärseid riike, vaid kogu Euroopa Liitu tervikuna, on seda enam vaja kehtestada ühine sisserändepoliitika;
 - J. olles veendunud, et sisepiirideta Euroopa Liit peab turvalise Euroopa ühiskonna säilimise huvides lähenema välispiiride valvamisele ühiselt, ühtselt ja tõhusalt ning arendama vastastikuse solidaarsuse alusel ja kooskõlas rahvusvaheliste inimõigustealaste kohustustega ühist viisa-, varjupaiga- ja sisserändepoliitikat; arvestades, et see poliitika peab järgima põhiõigusi ja hõlmama võitlust diskrimineerimise, rassismi ja ksenofoobiaga ning tegelema rändega üldiselt, tasakaalustatult ja inimlikult;

- K. arvestades, et 23. jaanuar 2006 on nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ (pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta)¹ ülevõtmise tähtaeg ning see direktiiv sätestab, et kui mõni kolmanda riigi kodanik elab seaduslikult viis aastat mõnes liikmesriigis, võib ta saada pikaajalise elaniku staatuse ja seega õiguse elada mõnes teises liikmesriigis;
- L. olles arvamusel, et majanduslikel põhjustel toimuv sisseränne kujutab endast Euroopa Liidu jaoks põhilist väljakutset, mis nõuab pigem ühist lähenemist kui rändeküsimuse kitsalt riigisisest käsitlemist;
- M. arvestades, et on selgunud sisserände positiivne mõju tööturule (dünaamilisus) ning et sisserännet tuleks seetõttu pigem võimalusena tervitada, kui julgeolekuküsimuseks pidada;
- N. arvestades, et majandusmigratsiooni poliitika tuleks siduda Lissaboni strateegia ja Euroopa tööhõivestrateegiaga;
- O. olles veendunud, et seadusliku sisserände ja integratsiooni korraldamise meetmeid peavad toetama välispiiride valvamise, tagasisaatmispoliitika, ebaseadusliku sisserände, inimkaubanduse ning sisserändajate musta tööjõuna ärakasutamise tõkestamise meetmed;
- P. olles veendunud, et seadusliku sisserände poliitika edu nõuab ka laiaulatusliku ja ennetava integreerimise strateegia ellurakendamist, mis hõlmab tervet rida sotsiaalseid, majanduslikke ja kodakondsust puudutavaid meetmeid, samuti tutvustamiskavasid ja keeleõpet, ning sisserände- ja integratsioonipoliitika koos käsitlemist;
- Q. arvestades vajadust tagada, et järgitaks iga Euroopa Liidu territooriumil seaduslikult elava sisserändaja õigust elada perekonnas, nagu näeb ette Euroopa inimõiguste konventsioon, ning vajadust vaadata läbi nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta², et tagada selle õiguse järgimine;
- R. olles teadlik, et selles valdkonnas on suure tähtsusega Euroopa Liidu ja liikmesriikide koostöö päritolumaadega ning sellega peab kaasnema tõeline koosarenemispoliitika;
- S. arvestades, et kõik liikmesriigid peaksid ratifitseerima võõrtöötajate ja nende perekonnaliikmete õiguste kaitse rahvusvahelise konventsiooni;
- T. arvestades, et ebaseaduslik tööhõive tekitab kõige rohkem ebaseaduslikku sisserännet ning liikmesriigid peaksid seetõttu astuma samme, et võidelda ebaseadusliku tööhõivega, ning hoiatama ja karistama isikuid, kes võtavad tööle ebaseaduslikke sisserändajaid,
1. avaldab kahetsust, et nõukogu otsustas säilitada seadusliku sisserände valdkonnas ühehäälsuse põhimõtte ja nõuandemenetluse; on vastupidisel veendumusel, et kaasotsustamismenetlus on ainus viis võtta vastu tõhusad ja läbipaistvad õigusaktid selles valdkonnas;

¹ ELT L 16, 23.1.2004, lk 44.

² ELT L 251, 3.10.2003, lk 12.

2. tuletab meelde, et sisserändajad on oluliselt kaasa aidanud ja aitavad praegugi kaasa liikmesriikide majanduslikule, kultuurilisele ja sotsiaalsele arengule;
3. arvab, et majandusmigratsioon on positiivne inimlik nähtus, mis on alati edendanud tsivilisatsioonide arengut ning kultuuri- ja tehnoloogiavahetust;
4. avaldab kahetsust, et nõukogul ei ole seni õnnestunud kehtestada ühist sisserändepoliitikat ning et ta on põhiliselt keskendunud selle poliitika karistuslikule osale (tagasivõtulepingud, politseikontroll piiridel jne);
5. juhib tähelepanu sellele, et põhiõiguste järgimisel ja rahvusvaheliste inimõiguste alaste kohustuste täitmisel rajaneva ühise rändepoliitika tegelik areng on Euroopa integratsiooni esmajärgulise tähtsusega eesmärk, mida on eriti rõhutatud 4.–5. novembril 2004. aastal vastuvõetud Haagi programmis;
6. tuletab meelde, et valimisõigus kuulub liikmesriigi pädevusse;
7. peab võõrtöötajate sotsiaalse ja poliitilise integratsiooni kiirendamise huvides vajalikuks neile võrdväärsete õiguste andmist; seetõttu kutsub liikmesriike, komisjoni ja nõukogu võtma vajalikke meetmeid, et tagada hääleõigus kohaliku omavalitsuse ja Euroopa Parlamendi valimistel nendele võõrtöötajatele, kes on vähemalt viis aastat olnud Euroopa Liidu alalised elanikud;
8. palub liikmesriikidel välja töötada eri elamisload, mille eesmärk on lihtsustada töötamist;
9. palub komisjonil lisada oma otsustesse ja raamotsustesse kõik ÜRO Peaassamblee 18. detsembril 1990. aastal vastu võetud võõrtöötajate ja nende perekonnaliikmete õiguste kaitse rahvusvahelise konventsiooni sätted, mille eesmärk on võõrtöötajate integreerimine; kutsub liikmesriike kooskõlas oma 24. veebruari 2005. aasta resolutsiooniga ELi prioriteetide ja soovitude kohta ÜRO inimõiguste komisjoni Genfis 14. märts - 22. aprill 2005 toimuvaks 61. istungjärguks¹ ning Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamusega², tagama mainitud ÜRO konventsiooni kiire ratifitseerimise, mida ükski liikmesriik seni teinud ei ole;
10. rõhutab, et ränne nõuab erinevaid lähenemisviise, sõltuvalt riiki saabumise põhjustest, nagu varjupaiga otsimine, põgenemine või majandusränne;
11. kutsub liikmesriike kõrvaldama viivitamatult kõik tõkked, mis takistavad ELi kodanike vaba liikumist;
12. on arvamusel, et Euroopa Liidu sisserändepoliitikat tuleb kujundada üldise ja ühtse lähenemisviisi alusel, mis rajaneb erinevate poliitikavaldkondade koostoimel ja mitte üksnes liikmesriikide tööturuvajadusel;

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0051.

² 30. juuni 2004. aasta aramus SOC/173.

13. rõhutab vajadust kehtestada ühine sisserändepoliitika, et teha lõpp niisuguse tööjõu laialdasele kasutamisele, kes on haavatav seetõttu, et puuduvad seaduslikud sisserändeviisid;
14. palub komisjonil Euroopa majandusmigratsiooni raamistiku väljatöötamisel arvesse võtta liikmesriikide erinevaid poliitikaid ja kogemusi ning rõhutab, et pidevalt tuleb hinnata rändepoliitika mõju ELi muudele poliitikatele, sealhulgas kaubanduspoliitikale;
15. suhtub soosivalt võimalusse teha riiki sisenemise tingimused paindlikumaks ja tõhusamaks ning leiab, et töötamiseks tuleb anda elamisluba, välja töötada miinimumnõuded kolmandate riikide kodanike vastuvõtmiseks, kes soovivad töötada palgatöölisena või füüsiliselt isikust ettevõtjatena, ning anda elamisluba ja tööluba hooajatöölisetele või tähtajalise tööga hõivatud töötajatele;
16. peab sisserännanute integreerimiseks võetavate meetmete arendamisel möödapääsmatuks tugevdada solidaarsust, eriti uute liikmesriikidega;
17. juhib tähelepanu asjaolule, et ulatusliku regulatsiooni eesmärk on anda võimalus ebaseaduslikele sisserändajatele, kuid see ei asenda sisserändega toimetuleku sisulist poliitikat ega ole tõhus meede majandusmigrantide töölevõtmiseks;
18. palub komisjonil ja liikmesriikidel võtta arvesse juba Euroopa Liidu territooriumil viibivate sisserännanute olukorda (varjupaigataotlejad, võõrtöötajate sugulased, üliõpilased, ebaseaduslikud sisserändajad jne), kes juba annavad panuse Euroopa majanduse õitsengusse, ilma et neid oleks seaduslikult tunnustatud;
19. rõhutab, et majandusmigratsioon on osa Euroopa elanikkonna vananemise probleemi ja majandusraskuste lahendusest ning on veendunud, et liikmesriigid peavad leidma majandus- ja tööhõivepoliitikas, kaasa arvatud töö ja pereelu kokkusobitamise poliitikas, uusi teid, et tulla toime üleilmastunud maailma ees seisvate ülesannetega;
20. tuletab meelde, et probleeme ELi tööturul ei tuleks lahendada ainult majandusmigratsiooni abil, vaid ka innovatsiooni ja uute tehnoloogiate edendamise, tootlikkuse suurendamise ning vanemate töötajate tööhõive soodustamisega ELis;
21. soovib nõukogul astuda sobivaid samme, et hõlbustada teabevahetust ja poliitika paremat kooskõlastamist;
22. palub komisjonil analüüsida liikmesriikides ebaseadusliku sisserände vastu võitlemisel tõhusaks osutunud meetodeid;
23. juhib tähelepanu asjaolule, kui oluline on, et Euroopa Liit lülitaks kõikidesse sõlmitavatesse assotsiatsiooni- ja koostöölepingutesse klausli rändevoogude ühise haldamise ja kohustusliku tagasivõtmise kohta ebaseadusliku sisserände korral;
24. palub komisjonil ja liikmesriikidel käivitada üldsuse teadlikustamis- ja teavitamiskampaaniad seadusliku sisserände poliitika ja selle positiivse mõju teemadel, et hajutada eelkõige inimeste kahtlused ning luua sisserändest positiivne kujutlus;

25. palub komisjonil töötada välja ettepaneku võtta vastu direktiiv, mis määrab kindlaks piisavad miinimumtingimused töö eesmärgil Euroopa Liidu territooriumile saabuvate kolmandate riikide kodanike vastuvõtmiseks ja mille peamine eesmärk on avada sisserände seaduslikud kanalid;
26. on veendunud, et see õigusakt peaks määrama kindlaks üldise (mitte sektoripõhise) õigusliku tugiraamistiku;
27. on veendunud, et soovitatav on välja töötada üksainus haldusmenetlus töö- ja elamisloa andmiseks majandusmigrantidele, võttes arvesse subsidiaarsuse põhimõtet;
28. märgib, et majandusmigrandi vastuvõtmine sellise süsteemi kohaselt peaks olema seotud konkreetse töökoha olemasoluga; palub siiski komisjonil uurida tööotsijatele ja füüsilisest isikust ettevõtjatele eri elamislubade andmise võimalust;
29. palub liikmesriikidel kaaluda eriliste, kombineeritud elamis- ja töölubade sisseseadmist, mis hõlbustab hooajatöölise või tähtajalise tööga töötajate töölevõtmist;
30. on veendunud, et ebaseadusliku sisserände ja “mustalt” töötamise vähendamiseks tuleks ettepanekusse lisada ka sätted, mis võimaldavad võõrtöötajatel siseneda riiki töö otsimise eesmärgil;
31. palub komisjonil selgelt määratleda majandusmigrantide õigused ja kohustused;
32. palub komisjonil välja töötada tagasisaatmispoliitika, mis põhineb vabatahtliku naasmise soodustamisel, sealhulgas võimalike toetavate meetmete olemasolu päritoluriigis;
33. palub komisjonil arutada ka võimalike üle ettenähtud aja riiki jäävate isikute küsimust, võttes arvesse riigis töötamise ja viibimise kestust, pereliikmete kohalolekut ja integreerumise taset;
34. palub liikmesriikidel võtta majandusmigratsiooni lubamisel lisaks majandushuvidetele arvesse ka kõiki teisi õiguspäraseid huve, nii et loa andmine kajastab huvide tasakaalustatud arvestamise tulemust;
35. kutsub komisjoni üles kaaluma miinimumnõuete kehtestamist valikukriteeriumide ja välisriigi diplomite samaväärsuse tunnustamise süsteemi kohta;
36. palub komisjonil töötada viivitamatult välja ja rakendada koos liikmesriikidega suunised usaldusväärsete statistiliste andmete kogumise eesmärgil, et saada terviklik ja diferentseeritud ülevaade rändest ning selle mõjust liikmesriikide ja päritolumaajandusele ning tegelikust tööjõuvajadusest kogu Euroopa Liidus;
37. teades, et liikmesriigid vastutavad otsuste eest, mis puudutavad nende territooriumil viibivate kolmandate riikide kodanike valikut ja arvu, pooldab liikmesriikide andmete hindamist ja vajaduse korral üldiste prognooside koostamist;
38. palub komisjonil uurida kohalike ja/või piirkondlike info- või kontaktpunktide loomise võimalust Euroopa ettevõtetele, kes on huvitatud majandusmigrantide palkamisest;

39. kutsub liikmesriike üles esitama komisjonile statistikaga kinnitatud prognoose, et nende põhjal saaks koostada tööjõuvajaduse prognoose kogu Euroopa Liidu kohta;
40. innustab liikmesriike looma sihtotstarbelist Interneti kodulehekülge vabade töökohtadega, et anda töötajatele ajakohastatud ja avalikult kättesaadavat teavet, samuti teha vabad töökohad kättesaadavaks EURESi kodulehel;
41. palub komisjonil oma tulevase tegevuskava väljatöötamisel ette näha sätted, mis teevad võimalikuks integratsioonialaste parimate tavade vahetamise liikmesriikide vahel;
42. juhib tähelepanu asjaolule, et integratsiooniküsimused on liikmesriikide pädevuses, mis tähendab õigusi ja kohustusi mitte ainult vastuvõtvale ühiskonnale, vaid ka sisserändajale; palub liikmesriikidel kooskõlastada oma riigi poliitika, kasutades avatud kooskõlastamist vastavalt nõukogu poolt 19. novembril 2004. aastal vastu võetud ELi sisserändajate integratsioonipoliitikat käsitlevatele üldistele suunistele;
43. palub komisjonil teha ettepaneku kehtestada eeskirjad, millega majandusmigrantidele tagatakse juurdepääs nende endi poolt Euroopa sotsiaalkindlustuskeemidesse makstud vahenditele pärast tagasipöördumist arengumaadesse;
44. palub komisjonil ja liikmesriikidel pöörata erilist tähelepanu nende naissoost sisserändajate olukorrale, kellel on ülalpeetavad lapsed, eriti mis puudutab ajutisest töölepingust tulenevaid õigusi;
45. palub vastuvõtjaliikmesriikidel ja rändajate päritoluriikidel sõlmida kokkulepped, millega tagatakse erialase tööstaažiga või sotsiaalkindlustusega seotud õiguste ülekandmine teise riiki;
46. rõhutab, et rändajate poolt arenguriigist kodumaale tehtavate ülekannete summad on oluliselt suuremad kui saadav arenguabi ning sellel on ääretult suur tähtsus vaesuse kõrvaldamise, kui ühe aastatuhande arengueesmärgi, saavutamisel ja nõuab tungivalt, et asjaomased institutsioonid kergendaksid ülekannete tegemist võttes selle eest võimalikult madalat tasu;
47. rõhutab koostöö tähtsust ühelt poolt vastuvõtva ühiskonna ja teiselt poolt sisserändajate ja nende päritoluühiskonna vahel;
48. peab vajalikuks muuta üldsuse arusaama sisserändest Euroopas, eelkõige aktiivse võitlusega diskrimineerimise, rassismi ja ksenofoobia vastu ning sisserände ajaloo lülitamisega koolide õppekavasse;
49. suhtub pooldavalt "ajude ringluse" hoogustamisesse, laiendades "ühenduse soodustuse" põhimõtet isikutele, kes on juba töötanud teatud arvu aastaid Euroopa Liidus enne oma riiki tagasipöördumist;
50. leiab, et on eluliselt tähtis lisada Euroopa rändepoliitikasse ka ajude äravoolu probleemi praktilised lahendused;

51. palub komisjonil alustada viivitamatult dialoogi päritoluriikide valitsustega, et saavutada õigusaktides tasakaal, mis võimaldab rännet ja ametialaste kogemuste omandamist; palub komisjonil dialoogi käigus ja asjaomaste riikide nõusolekul tugevdada erimeetmete väljatöötamist sektorites, mida ajude äravool eriti puudutab;
52. kutsub asjaomaseid liikmesriike teavitama potentsiaalseid sisserändajaid enne päritoluriigist lahkumist nende seaduslikest võimalustest ja palub komisjonil toetada liikmesriikide samas riigis asuvate diplomaatiliste ja konsulaarstruktuuride tegevuse kooskõlastamist ja seda eesmärgiga suunata sisserändajad võimalusel nendesse liikmesriikidesse, mille vastuvõtuvalmidus vastab tema kutsealasele profiilile;
53. tuletab meelde, et sisserändajatele on vaja tagada õiglane kohtlemine ja õigused;
54. juhib tähelepanu asjaolule, et ühine rändepoliitika peab arvesse võtma põhjusi, miks sisserändajad vahel ka eluga riskides Euroopasse tulevad ning seetõttu tuleb rändepoliitika seostada aktiivse ühise arengukoostööpoliitikaga;
55. rõhutab, et on oluline ja vajalik tugevdada koostööd mitte ainult ELi ja päritoluriikide vahel, vaid ka päritoluriikide endi vahel, eriti Euroopa naabruspoliitikasse kaasatud riikide vahel, AKV riikide vahel ning esimesena ja viimasena nimetatute vahel;
56. ootab komisjonilt, et see keskenduks arengumaadest pärit inimestega organiseeritud kauplemise vastastes meetmetes kurjategijate karistamisele, mitte nende ohvrite vastutusele võtmisele; nendib, et paljudel inimkaubanduse ohvriks langenud naistel puudub õiguslik või sotsiaalne kaitse;
57. kutsub komisjoni tunnustama laste migratsiooni kui majandusmigratsiooni iseseisvat osa ning tagama alaealistele rändajatele õigused ja nende kaitse vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 24;
58. on seisukohal, et sisserände reguleerimine kolmandate riikide vahel aitab kaasa sisserändajate inimõiguste ja tööalaste õiguste kaitsele ning samas võimaldab tabada inimkaubitsejaid ning nad süüdi mõista;
59. soovib komisjonil võimaldada arengumaadesse tagasi pöördunud seaduslikele sisserändajatele kergemat taasasumist Euroopa Liitu võrreldes esimest korda ELi sisenevate rändajatega ning tunnustada sellega nimetatud isikute integreerumiskogemust;
60. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.